

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 135 (486)

Неділя, 12 листопада 1961 р.

Ціна 2 коп.

БУДОВА МОЛОДИХ

СПОРУДЖЕННЯ Кременчуцького гідровузла закінчено! До цієї запевненої мети декілька років йшли тисячі посланців комсомолу, які з усіх кінців республіки з'їхалися сюди, щоб вступити у поєдинок з сивим Дніпром-Славутою.

Спочатку вони жили у палаточному містечку, а ГЕС, море і нове чудове місто існували лише у проектах та мріях молодих гідробудівників. Власне, їх і гідробудівниками тоді ще рано було називати. Значну частину складали випускники шкіл, у яких не було ні будівельних спеціальностей, ні, взагалі, трудового досвіду. Але вони принесли з собою найдорожче — гарячі поривання, невтомну бадьорість, палке бажання творити.

Організувались бригади, на курсах в учбовому комбінаті готувалися спеціалісти різних професій. Юнаки й дівчата набували хороші будівельні спеціальності, суміжними професіями оволоділи 2300 комсомольців, 1000 молодих гідробудівників набули по п'ять спеціальностей.

Кременчукгесбуд — будова молодих. В спорудженні її брали участь 98 комсомольсько-молодіжних бригад. З них десять удостоєні почесного звання комуністичних. Серед них такі відомі трудовими звершеннями колективи, як бригада Григорія Отенка, Ганни Ворк, Петра Блякова, Анатолія Колодеєва та інші.

Тут же здобувала наша молодь і освіту. Підручник став її постійним супутником. Зараз в школі робітничої молоді навчається 283 комсомольці, у технікумах — 83. В минулому році у нашому місті відкрився загальнотехнічний факультет, де навчається до двохсот молодих будівельників.

У нас на будові народилася й виросла міцна комсомольська сім'я, якій по плечу будь-яке завдання. Виникли нові, живі і цікаві форми комсомольської роботи. Багато користі приніс створений з ініціативи Центрального Комітету ЛКСМУ комсомольсько-виробничий штаб. Його головним завданням став контроль за виконанням виробничого графіка, використанням техніки та механізмів, боротьба за економію матеріа-

лів, організація праці молодих робітників.

Створені в основних управліннях будівництва контрольні комсомольські пости проводили рейди, випускали «блискавки» і «тривоги». Коли монтаж агрегатів був у повному розпалі, у нас вже був встановлений тісний зв'язок з заводами-постачальниками. Члени штабу В. Лебодкін та В. Квачан неодноразово виїздили на заводи і добивалися вчасної відправки устаткування для будови.

Одночасно зі спорудженням ГЕС, комсомольці Кременчукгесбуду встигли зробити ще безліч хороших справ. Вони виявилися чудовими шефами трудівників навколишніх колгоспів — навчали їх виробничих спеціальностей, створювали бригади по ремонту тракторів, влаштовували концерти.

НЕМАЛО потрудилася молодь, щоб зробити своє місто таким красивим, яким воно є нині: заклали парки, розбили сквери. В свій час тут кожен посадив не менше, як 20 дерев. Розрослися дерева, перетворилися в стрункі тополі й кленові алеї. Шумлять вони, ніби розповідаючи про велич праці, про невтомні руки й гарячі молоді серця.

Славну перемогу здобув комсомол на березі Дніпра. Переконливими цифрами вимірюється його грандіозна праця. Півтора мільйона кубічних метрів укладеного бетону, 22 тисячі тонн змонтованих металоконструкцій і устаткування, 100 мільйонів кубометрів земляних і скельних робіт, 106 тисяч квадратних метрів збудованої житлової площі. А голозне — чудових людей зростила будова. Молоді гідробудівники дістали тут не лише знання і виробничий досвід, а й виховали в собі високі почуття колективізму, готовності допомогти товаришу, вміння принципово вирішувати великі господарські завдання — риси, які сміливо можна брати з собою в комунізм.

В. ГОЛОВКО,
секретар комітету комсомолу
Кремгесбуду.

Л. КОВАЛЕНКО,
начальник комсомольського штабу.

Золотими руками своїми славляться в артілі імені Ульянова Ульяновського району доярки Оля Божко та Саша Дубенчук. Великі плани у дівчат. Адже вони здійснюватимуть величну програму будівництва комунізму в нашій країні. Ім разом з багатотисячною армією таких же завзятих належить збільшити за двадцятиріччя виробництво молока майже в три рази. Щоб здійснити це, потрібні знання. І дівчата старанно оволодівають ними. Ольга і Олександра — вчаться в Олександрійському сільськогосподарському технікумі.

На знімку: (зліва направо): О. БОЖКО і О. ДУБЕНЧУК.

Фото В. АНДРЕЄВА.

Результати відраді

Осінь — пора підведення підсумків для трудівників колгоспних ланів. Приємно відзначати, що результати нашої роботи відраді. Наша артіль успішно завершила збирання цукрових буряків на площі 90 гектарів та соняшника на 250 гектарах. Добре проходить підняття зябу.

Немалий вклад у виконання цих робіт внесла молодь. Особливо потрудились механізатори. Зовсім недавно сів за кермо комбайна Олександр Поперешніченко, а вже зарекомендував себе хорошим спеціалістом. Приймаючи виклик досвідченого комбайнера т. Рубана з сусіднього колгоспу, він зобов'язувався скосити качанисту на площі в 175 гектарів. Зараз юнак уже изближається до виконання свого зобов'язання.

Після закінчення школи механізації став водити «СК-3» Микола Олійник. Це на його зграті з початку і до закінчення перших жнив майорів червоної прапорець. Тепер Микола переобладнав свого комбайна і косить ним багачку кукурудзи.

А хто не знає в колгоспі Миколи Малиновського, Олександра Ненька, Миколи Ткача, Анатолія Малого та інших молодих шоферів? Адже вони вдень і вночі забезпечували безперерійну роботу збиральних агрегатів.

Говорячи про успіхи наших юнаків і дівчат, не можна не згадати тваринників. І в цій галузі колгоспного виробництва молодь задає тон. За 8 місяців виконала своє річне зобов'язання Василина Каміньська — надоїла по 2100 кілограмів молока від корови.

Рівняючись на дівчину, уже й Ольга Лаврусенко та Валентина Буць незабаром звітуватимуть про свої трудові перемоги. А їх, таких перемог, у юних немало. І число їх все зростає, бо така вже невагомна комсомолія: ніколи не зупиняється на досягнутому, бо в здійсненні програми комуністичного будівництва прагне найвідчутніший вклад зробити.

М. ПОШТОВИЙ.

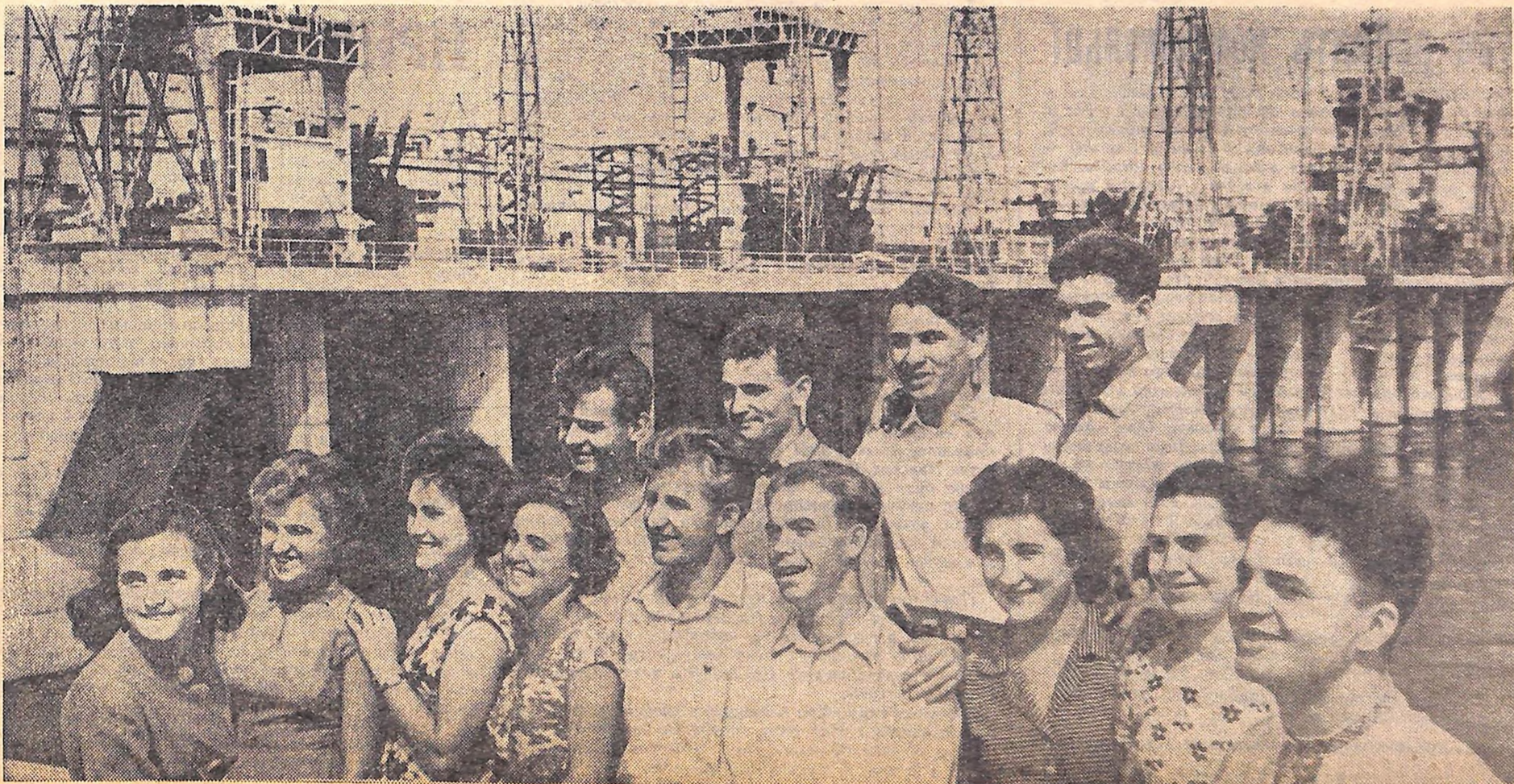
Колгосп імені Жданова
Компаніївського району.

Приїзд товариша М. С. Хруцова у Ташкент

ТАШКЕНТ, 10. (ТАРС). Сьогодні у Ташкент прибув Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР товариш М. С. Хруцов. Він візьме участь у нараді працівників сільськогосподарства республік Середньої Азії, Азербайджану і південних областей Казахстану.

Фотокореспондент Г. Верушкін зробив цей знімок влітку, коли колектив будівельників Кременчуцької ГЕС ударними темпами вів будівельні і оздоблювальні роботи на комсомольській будові. Славними подарунками ознаменували гідробудівники XXII з'їзд КПРС та 44-ту річницю Великого Жовтня. Трудовий ентузіазм не спадає і зараз, в дні підготовки гідровузла до здачі державній комісії.

Зразки самовідданої праці показують тут юнаки і дівчата, які прибули на будову по комсомольських путівках. На знімку: група передовиків будівельного фронту, члени бригад і ударники комуністичної праці (зліва направо): в першому ряду — плеточниця Надія МИНАЙЛЕНКО, різьборочка Віра НЕРОВНЯ, токарі Лідія КОВАЛЕНКО і Тетяна ОНИЩУК, диспетчер Борис ГОЛОВКО, бензоріальник Микола БЛАГОДАРЕНКО, штукатуриця Марія МИТІНА, старший черговий електрик Тамара ПОЛОЖА, слюсар Іван МАКАРЕНКО в другому ряду — газосварник Валерій КОЧУБЕЙ, електроварник Микола КОБЛЮК, слюсар Василь КУРШКО, електромонтажник Микола ГІРНИК.

СІЛЬСЬКА вулиця. Скільки подій довелося їй бачити протягом століть. Колись поміж приземкуватих хатинок проїжджали чумаки на скрипучих возах, затагували догуг журливу пісню. Проходили битим шляхом кобзарі. Старі люди розповідають, що ніби-то колись Ташлицькою слободою проїжджала чорна лакована карета. Коли багата упряжка зупинилась на підвищенні за селом, з карети поважно вийшов князь Потьомкін. «О, красно!» — обвісив поглядом мальовничу місцевість, вигукнув він. Відтоді й пішла назва — Красне поселення, а пізніше — Красносілка.

Набундючений князь милувався тільки краєвидами. Його зовсім не турбувало те, що селяни, закріпачені поміщиком Красовським, жили в страшних злиднях.

Нелюдське поводження, жорстока експлуатація викликали гнів селян. Історичні документи розповідають, як обурені кріпаки на корню спалили сто десятих достиглої панської пшениці, а через три роки у того ж нелюда-поміщика згоріло двадцять дві скирти хліба.

Про події 1905 і 1917 років можуть розповісти живі свідки — учасники бурхливих селянських повстань. Лише Жовтнева революція принесла справжню свободу, дала селянам землю. В 1930 році в Красносілці було створено три колгоспи: «Червоний промінь», «Спільне життя» та імені Леніна.

Особливо бурхливо почало розвиватися господарство після укрупнення колгоспів. Об'єднана артіль стала багатою, добре механізованою. Тільки протягом останніх трьох років її неподільний фонд зріс більше як на 55 процентів. Колгосп за рахунок доходів придбав 25 тракторів, 22 комбайни, 11 автомашин.

Якщо ви побуваєте в Красносілці, вам, безумовно, кинуться у вічі десятки новозбудованих господарських приміщень. Тут є велика механічна майстерня, яка нагадує фабричний корпус. Незабаром стане до ладу хлібозавод, обладнаний найновішим устаткуванням. Є електростанція, капітальні тваринницькі приміщення... Та хіба перелічиш всі будівлі, на спорудження яких було затрачено близько десяти мільйонів карбованців (в старих грошах).

З РОКУ в рік зростають доходи артілі, поліпшується матеріальний добробут людей. В цьому певна заслуга енергійного вожака сільських трудівників — голови правління артілі, молодого комуніста Ю. К. Коваленка.

З самим Юрієм Кириловичем довго не вдавалось зустрітись: господарство ж у нього чимале, простягло на вісім кілометрів, а треба побувати у кожній з трьох бригад, на всіх тваринницьких фермах.

На кукурудзяному полі зустріли нарешті т. Коваленка. Смуглявий, високий на зріст чоловік з простим, відкритим обличчям неквапливо розповідає, як поєднує роботу з навчанням на останньому курсі Української сільськогосподарської академії, про план розвитку колгоспу, про те, якою він уявляє артіль через двадцять років.

А секретар партійної організації Іван Павлович Манзюк повів розмову про відпочинок колгоспників.

— У вихідні біля нашого великого клубу завжди збирається багато любителів танців. Грає духовий оркестр. Часто й концерти бувають, п'єси ставлять-

ся, демонструються кінофільми. В бібліотеці завжди повно читачів. Тепер споруджуємо Будинок культури на п'ятсот місць.

Зростає добробут колгоспників, змінюється обличчя старовинного села. Вкриті соломом мазанки поступаються світлим благоустроєним будинкам. Тільки за останні десять років виросло 130 нових будинків. Тепер ще двадцять сімей зводять з допомогою колгоспу власні будинки.

Якщо до Вітчизняної війни велосипед був дивною, то зараз в селі велосипедів близько чотирьохсот, 18 колгоспників мають власні мотоцикли.

Старі люди нерідко згадують, як замолоду нішком збиралися біля відкритого вікна панського будинку, щоб послухати чарівні звуки з грамофонної труби. Та ще й після колективізації іншої музики, крім патефону і гармошки, не знали. А тепер вже багато від кого почуєш:

— От якби телевизор...

СВІТЛО знань, світло науки прийшло в Красносілку. Старожили добре пам'ятають бабу-знахарку Зайчиху, яка одним і тим же зіллям лікувала від усіх хвороб. Вона ж славилась і як акушерка. Нерідко її «допомога» закінчувалася трагічно. А нині до послуг породіль — родильний будинок. У лікарні та двох амбулаторіях хворих оглядають і лікують лікарі-спеціалісти.

До революції найбільш освіченим у Красносілці вважався дядько Іван Усевич. А тепер — у селі 24 жителі мають вищу освіту. Це — вчителі, агрономи, зоотехніки — діти колись неосвічених, темних селян, які й мріяти не могли про інститут. У восьмирічній і одинадцятирічній школах навчається більше п'ятисот дітей. Значно розширився світогляд колгоспників. В цьому році вони передплачують 1800 газет і 630 журналів. Шофер колгоспу Микола Музика з року в рік одержує газети «Молодь України», «Колгоспне село». Журнал «За рулем» допомагає йому краще вивчати машину, ефективніше використовувати її. Дружину Миколи — Людмилу — цікавить журнал «Радянська жінка», особливо статті про виховання дітей. Таких, як ця колгоспна сім'я, в селі чимало.

За роки Радянської влади з села вийшло 22 лікарів, 16 агрономів, 28 вчителів. Навіть вчені є серед вихідців з Красносілки. Це — кандидат медичних наук В. Я. Витрищак, доктор геологічних наук Д. І. Прочухан, кандидат технічних наук С. Ф. Сопільник, доктор технічних наук А. М. Дзюра.

Щасливе покоління красносілців, чудові перетворення в селі! І всі ці радісні зміни відбуваються там, де колись була злиденна Ташлицька слобода.

М. ГАЛИЧЕНКО,

наш позаштатний кореспондент.

Колгосп «Шляхом Леніна»
Олександрівського району.

СЛОВО ВЧИТЬ,

Ніколи не забуду той день, коли з хвилюванням йшов на перше заняття. Хотілося так викласти матеріал, щоб кожне слово, кожна думка дійшла до свідомості і серця слухачів.

З перших занять я став широко використовувати всі форми й засоби наочності, добиватися того, щоб з даної теми нічого не залишилося незрозумілим.

Готуючись до занять, ніколи не обмежуюсь матеріалом, викладеним в підручнику історії КПРС. Завжди додатково читаю рекомендовані до теми твори класиків марксизму-ленінізму, рішення партії та уряду, добираю цікаві матеріали з газет і журналів, приклади з життя свого села, району. В залежності від теми заняття визначаю, які потрібні будуть при цьому наочні посібники — схеми, діаграми, карти.

Матеріал подаю в формі живої розповіді. Як правило, всі географічні пункти, які називаю в бесіді, показую на карті і одночасно даю пояснення до них. Для уяочення використовую діаграми, таблиці, тематичні карти.

Так, при вивченні теми «Боротьба партії за соціалістичну індустріалізацію країни» використовував дві діаграми: розвиток індустрії в Росії до 1913 року і розвиток промисловості СРСР напередодні колективізації. З них слухачі пересвідчувались у перевагах соціалістичного ладу над капіталістичним.

На досвіді я переконався, що вміло поданий цифровий матеріал також добре засвоюється. Наведу такі приклади. З січня 1961 року ми почали вивчати матеріали січневих Пленумів ЦК КПРС і ЦК КП України. Треба було засвоїти багато цифрового матеріалу. По-стало питання, як краще донести його, роз'яснити слухачам, щоб їм не довелося зубрити механічно. І знову ж таки допомогла наочність. Часто на занятті я малював схеми, діаграми, записував найбільш показові цифри.

Перед слухачами висів плакат: «Ось за що бореться наш колгосп у 1961 році». На ньому вказано галузі господарства, а поруч записане зобов'язання сільгоспартії. Це дало можливість тісно пов'язувати вивчення рішень січневих Пленумів ЦК партії з практичними завданнями слухачів.

Вивчаючи тему «Про підвищення продуктивності праці і зниження собівартості продукції тваринництва», слухачі вперше дізналися, що собівартість молока і м'яса в їх артілі залишається високою.

ДИВНИМ був Микола, коли приїхав у 1959 році на Кремес. Завжди замкнутий, якийсь відлюдний — все в стороні від інших. І байдужий до всього. До комсомольської організації теж наче ніякого відношення не мав, навіть на облік не поспішав ставати. В праці також далеко не перший.

Отож, невеликою «знахідкою» був він для бригади. Дивувався дехто, коли одна з кращих теслярських бригад Володимира Совка, попросила начальника дільниці перевести Миколу до них. У цій бригаді, що боролась за звання комуністичної, працював і комсомольський секретар дільниці Василь Пустовіт. Власне, це була його ідея — перевиховати Миколу Грузіна.

Працювали вони тепер поруч. Немало часу — більше року минуло, поки Микола став схожим на інших членів бригади. Запозичив не тільки виробничий досвід, але й усі звичаї, поривання і плани цього чудового колективу.

Одержав вищий виробничий розряд, став брати участь в громадському житті. Комсомольці переконалися, що Микола — наполегливий, діловий хлопець. Обрало його членом комсомольського бюро дільниці, а згодом членом бюро управління. Миколу рекомендували для призначення в школу майстрів. Хорошим виробничником і активним комсомольцем став Микола Грузін при допомозі друзів.

Л. ПОЛОВИЙ.

Щиро сміється черноока красуня, радісно сяє її обличчя. А радіти є чого: відсвяткувала дівчина свою трудову перемогу. Немало ночей недоспала з уснею ланкою, немало попрацювала на незорних полях колгоспних, виборюючи високий урожай кукурудзи. І чудесниця щиро віддячила роботичним рукам дівочим: по 50 центнерів видав кожен з 42 гектарів.
Тому й радіє так ланкова колгоспу імені Тельмана Голованівського району Валентина КЕШМАН, яку ви бачите на знімку.
Фото А. ДІБРОВНОГО.

Окремі комсомольці на своїх зборах попросили комітет комсомолу, правління артілі дозволити їм з рільництва перейти працювати на ферми. Їх пропозиція була схвалена. Молоді господарі ферм запровадили великогрупове утримання свиней, збільшили групи корів. На

ПРИКЛАД ВЕДЕ

кінець господарського року це позитивно позначилося на зниженні собівартості тваринницької продукції: молока на десять і м'яса на п'ятнадцять процентів.

Мені, як пропагандисту, дуже приємно, що зростання ідейного рівня молодих колгоспників добре впливає на підвищення їх трудової активності. Характерно, що серед 23 слухачів гуртка немає жодного, який би не виконував свого соціалістичного зобов'язання на третій рік семиріччя. Дюпрі Галина Бабенко, Надія Романенко, Марія Волошина уже мають на своєму рахунку понад 2500 літрів молока від кожної з 14 корів. Причіплювач Володимир Гончук занесений на Дошки пошани. Добре попрацювали молоді механізатори і ланкові. Їх зусиллями вирощено досі небувалий врожай кукурудзи, сояники, цукрових буряків.

Наш колгосп імені Чапаєва першим в районі виконав план продажу хліба державі. Якщо за дев'ять місяців минулого року було вироблено молока по 161,4 центнера на 100 гектарів угодь, то за відповідний період 1961 року його вироблено по 187,9 центнера.

Та найголовніше — вирости люди, змушніли, загартувалися їх характери. Шість кращих комсомольців — слухачів полігуртка — рекомендовано кандидатами в члени КПРС, а Галина Онищенко, Галина Поперечна, Дмитро Панасевич, Василь Лисенко вступили до лав ВЛКСМ.

Молодь виявляє величезний інтерес до теорії наукового комунізму. Юнаки і дівчата прагнуть виховувати в собі якості людини комуністичного суспільства. Я вже зараз добираю матеріали до кожного розділу Програми, думаю над тим, як уяочити заняття, щоб допомогти слухачам засвоїти цей величний документ нашої епохи.

Колгосп імені Чапаєва
Новоукраїнського району.

В. МЕЛЬНИК,
пропагандист.

Так роблять комсомольці

Молодий шофер, який зовсім недавно відзначив свою дев'ятнадцяту весну, лежав під автомашиною. І треба ж їй зіпсуватися саме в таку спеку! Спробуй відремонтуї, коли піт заливає очі, а руки важко підняти! Нарешті — справився! Віктор піднявся з землі. Тепер потрібно почистити мотор. Він наловив у відро з бензином щітку, підніс до двигуна... І раптом сталося несподіване: мотор спалахнув, наче смолоскоп. Полум'я охопило молодого водія. Анженко хотів, було, скинути одяг, але необережним рухом перекинув на себе відро з бензином. Весь оповитий вогнем, він кинувся бігти до ставка. Та не добіг. Упав у бур'яни. Тут його напівживого, і побачила колгоспниця. Терміново викликала медичну сестру. Вона констатувала страшний діагноз: опіки становили майже 75 процентів тіла. Становище — безнадійне.

І все-таки за життя потерпілого вирішено було боротися. Після попередньої допомоги в місцевому медпункті його відправили в кіровоградську лікарню, звітти в Київську клініку. А в цей час в колгоспі імені Карла Маркса хтось з молоді кинув заклики: «Дамо свою шкіру товаришеві». Близько 35 комсомольців погодились на це. І полетіли в Київ на ім'я головного лікаря клініки листи, телеграми. Молоді колгоспники писали: «Ми хочемо допомогти Віктору своєю шкірою. Скільки її потрібно? Коли приїжджати?»

Нарешті прийшла відповідь. І в той день четверо з багатьох — комсомольці Анатолій Алдошин, Микола Бевз, Геннадій Мазур і Олександр Пручковський поїхали в Київ.

Шкіра цих чудових людей допомогла Анатолію Анженку. Зараз його життю вже не загрожує небезпека.

Н. СОКУР,

секретар колгоспної комсомольської організації,
Кіровоградський район.

СПРАВА РУК КОМСОМОЛЬСЬКИХ

У КОМУНІСТИЧНОМУ вихованні радянського народу значне місце відводиться художнім творам.

Хороших результатів добились комсомольці і молодь Ульяновського, Новоукраїнського, Голованівського районів.

Піонери і школярі четвертого класу Користівської школи Олександрійського району розповсюдили книг на 400 карбованців.

Таких прикладів можна навести багато. На жаль, не всі комсомольські і піонерські організації активно включилися в двомісячник.

В другій половині двомісячника всі комсомольці і піонери області повинні включитися в почесну роботу по продажу літератури і виконати взяті на себе зобов'язання.

Т. КУЗНЕЦОВ, начальник відділу книжкової торгівлі облспоживспілки.

ХТО БУДЕ

кращим розповсюджувачем молодіжних видань?

ЩОМІСЯЧНИЙ ілюстрований популярний виробничо-технічний і науковий журнал. Прогнози завдання семирічного плану, в популярній формі розповідає про великі будови країни.

В журналі регулярно друкуються оповідання науково-фантастичного жанру, нариси і матеріали про історію і перспективи розвитку радянської і закордонної науки і техніки.

Розрахований на виробничу молодь, студентів і учнів комсомольського віку, а також на широке коло читачів, які цікавляться наукою і технікою.

Періодичність — 12 номерів на рік.

ХРОНІКА ПЕРЕДПЛАТИ

Багато активних передплатників серед молоді селища Цвітне Голованівського району.

Л. ПОЛІЩУК.

Активізувалась робота громадських уповноважених в селі Федорівці Кіровоградського району.

Охоче передплачують молодіжні видання на 1962 рік доярки ферми № 3 артілі імені Кудибашева Новомиргородського району.

платили центральні і республіканські журнали.

Ю. ГАДЖІЄВ, юнкор.

«Не вигідно...»

ДАЛЕКО за межами Нової Праги відомий магазин, яким завідує О. Д. Мустафіна.

Але так пропагують книгу, на жаль, тільки в районному центрі.

Магазин промислових товарів в селі Душенкевичому. Саме приміщення може позмагатися навіть з районним універмагом.

На станції Шарівці проживає більше двох тисяч чоловік, а в магазині Митрофанівського споживчого товариства вдень зі свічкою не знайдете жодної книжки.

Огидно! А як же бути сотням і тисячам читачів?

Г. ФІЛАТОВ.

Григорій Бабенко — ударник комуністичної праці. Разом з комсомольцями і молоддю Теплоелектроцентралі-3 міста Олександрії Григорій проводить велику роботу по розповсюдженню і популяризації молодіжних видань.

На знімку: громадський уповноважений по передплаті молодіжних видань електрослужбяр Г. Бабенко.

Фото Г. УДОВИЧЕНКА.

1. На тепловій електростанції

КОЛИ ви потрапите на теплову електростанцію, вас вражає грандіозність її енергетичних агрегатів — котлів, турбін, генераторів, численних допоміжних механізмів.

Все тут перебуває в тісній взаємодії. Величезні котли завантажують двомадцятиповерховий будинок повинні одержувати суворо визначену кількість палива, повітря й води.

На електростанції встановлено сотні приладів і механізмів, які показують стан агрегатів, контролюють режим їх роботи і дозволяють вносити необхідні поправки.

У майбутньому «розумна» електронна машина буде аналізувати одержану інформацію і далі без участі операторів, по заданій програмі керувати всіма агрегатами й механізмами.

2. На радіовузлі

ВИЗВИЧАЙНО, знаєте, що кожен день біля шостої години ранку репродуктор починає передавати позивні Москви.

Група спеціалістів Харківської радіотрансляційної мережі зайнялася розробкою оригінальної системи управління радіовузлами на відстані без операторів.

Харків'янами створена і вже працює на декількох радіозулах надійна і зручна апаратура з «чекуючим» обладнанням.

Харків'янами створена і вже працює на декількох радіозулах надійна і зручна апаратура з «чекуючим» обладнанням. Як тільки центральна радіопередаточна станція починає свою передачу, вона випромінює в навколишній простір певну кількість енергії.

ОГЛЯД СТІННОЇ ПРЕСИ

„НАШІ БУДНІ“ І „ПЧЕЛКА“ — найкращі

ВАЖКО сказати, яка серед червонозорівських стіннівок найкраща. А їх на підприємстві виходить 50 і всі зі смаком ілюстровані, матеріали на актуальні теми дня написані продумано, стисло.

Нещодавно в міськомі партії проходила третій зліт редколегій стіннівок міста Кіровограда. Були представлені стіннівки всіх підприємств, установ і утворених закладів обласного центру.

Особливий інтерес викликає «Наші будні» — ілюстрований додаток до газети «Конструктор».

«Наші будні» відгукується на всі події життя країни. Перемозі радянської науки і техніки — польоту Ю. Гагаріна та Г. Титова наколо земної кулі фотографіями привітали спеціальні випуски.

Хороші враження справили стіннівки газети «Конструктор», «Комсомолец», «Пчелка».

«Наші будні» відгукується на всі події життя країни. Перемозі радянської науки і техніки — польоту Ю. Гагаріна та Г. Титова наколо земної кулі фотографіями привітали спеціальні випуски.

«Наші будні» відгукується на всі події життя країни. Перемозі радянської науки і техніки — польоту Ю. Гагаріна та Г. Титова наколо земної кулі фотографіями привітали спеціальні випуски.

М. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 80. Телефоні: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

«Молодий комуніст» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня Ім. Г. М. Димитрова Облндрвау, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 30.

БК 00729. Зам. № 7674. Т. 27.000.

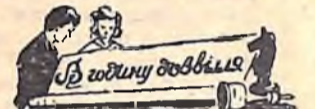
КОРОТКО ПРО ЦІКАВЕ

Най..., най...

Найневичайніший і поки що єдиний в світі магазин недавно відкрито в Лондоні. Це магазин «Метеорологі». На його вітринних виставляються щодогдинні міліметри синоптичні карти всієї Англії.

Найстаріший килим зберегається в Ленінградському Ермітажі. На думку археолога, «вік» цього килима — не менше двох з половиною тисяч років.

Найвідкисніші олені — білі масті — водяться лише в околицях чеського міста Часлав. Батьківщина білих оленів — Індія, звідти їх привезли в Чехію більш як сто років тому.

ЯКБИ...

Якби зараз Тані було стільки років, скільки буде Саші через стільки-то років, скільки буде Тані, то їм разом був би 21 рік.

Якби ж зараз Саші було стільки років, скільки буде Тані через стільки-то років, скільки зараз Саші, то їм обом разом було б 18 років.

Так скільки ж зараз років Саші і скільки років Тані?

Жартівлива задача

В касі цирку глядач придбав невідому кількість квитків, про яких на денну виставу з'явилися родичі в такому складі: два діди, два свати, батько, свекор, дядько, чоловік, брат, бабуся, свекруха, мати, сестра, жінка, дві дочки, невістка, племінниця і внучка.

АНАГРАМА

Я — твій друг, окраса краю, В спеку щиро привітаю. Зміниш третю букву справа — Зупино я пароплав.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

КІНОТЕАТР «МИР». Для дітей «Мишенька та Мишутка». Початок о 10 та 11 годині ранку.

КІНОТЕАТР ХРОНІКА. Документальний фільм «Різноповерхова Америка». Демонструється без перерви з 10 годині ранку до 8 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». «Птінка-невеличка». Початок о 10 годині ранку, 12, 2 та 4 годині дня, 6, 8 та 10 годині вечора.

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ДЗЕРЖИНСЬКОГО. Для дітей «Операція «Кобра». Початок о 9 год, 30 хв., 11 год, 20 хв. ранку та 1 год, 10 хв. дня. «Добрі люди». Початок о 3 год., 4 год, 45 хв. дня, 6 год, 30 хв., 8 год, 15 хв. та 10 год. вечора.